

ANALIZA PERFORMANTELOR LA S.C. VINIFRUCT S.A. IAȘI

Z. BULIGA, Gabriela IGNAT

U.S.A.M.V. Iasi

e-mail: zah@univagro-iasi.ro

The study presents the economic-financial radiography of Vinifruuct companie from Iasi district, with a special stress on highlighting a strategy designed to provide for a medium and long-term financial balance (objective of the balance-based analysis), as well as for the stages of capital accumulation, and company profitableness (objective of the profit and loss account analysis). The assets analysis at S.C. Vinifruuct S.A. Iasi is based on the dates extracted from the accountancy balance sheets and on the calculation of the structure rates in the balance sheet. In the analyzed period the patrimonial assets had a strong increasing of almost 200%, in 2006 year aver 2005, theanks to the society's involment in corporate immobilization aquisition. The resul of the vertical anaysis of the balance sheets, materialised in structure rates, may point out the financial characteristics of the enterprise study like : the assets capacity transforming into ready money, the autonomy and financial interdepenency the of the short term equilibrium. According to the matrix elaborated by Peste Roire, the entreprise is situated in the firs case, that is coresponding to a profitable activity of an entreprise, wich allowe it bringing to normal of the financial situation an financial expenses deuction, concomitand to the current result improvemen. The elasticity coeficint indicates a decrease, being placed in Medium risc of exploitation more close to the superior limit than the inferior limit,

Keywords: *activ patrimonial, pasiv patrimonial, lichiditati, rate de structură, autonomie financiară.*

Performanța, reușita și succesul au devenit motivația oricărei societății comerciale ce încearcă să se înscrie în exigențele economiei de piață.

Competiția europeană cere luarea în calcul, în primul rând, a dimensiunilor economico-financiare ale activității societății comerciale și de aceea un rol esențial revine analizei performanțelor economico-financiare.

Această analiză permite elaborarea judecăților și aprecierea asupra rezultatelor, asupra corelației lor cu structura financiară și solvabilitatea acesteia, pe baza „raționalizării studierii datelor economice și contabile” ale întreprinderii.

Ca tehnică a analizei financiare de ansamblu, analiza diagnostic are ca obiectiv major evidențierea riscurilor susceptibile să perturbe activitatea viitoare a întreprinderii sau a celor capabile să provoace falimentul acesteia.

Cu ajutorul analizei diagnostic sunt puse în evidență punctele nevralgice ale întreprinderii și sunt formulate propuneri în vederea îmbunătățirii activității viitoare.

Managerii încearcă să orienteze analiza către evidențierea performanțelor, evoluția și perspectivele viitoare ale acestora utilizând în acest scop metode și tehnici adecvate de analiză a bilanțului contabil și a contului de rezultate, rate de rentabilitate, indicatori de apreciere a riscului, capacitatea de autofinanțare.

Deosebit de important devine alegerea de către manageri, între interesele lor pe termen lung și anume maximizarea valorii întreprinderii, creșterea economică și cele pe termen scurt, rentabilitatea și lichiditatea.

Managerii urmăresc indicatori, cum ar fi: rentabilitatea capitalului propriu, rentabilitatea economică, riscul de exploatare, riscul financiar, riscul de faliment, precum și creșterea economică, flexibilitatea financiară care pot da semnale asupra rentabilității și riscului.

Într-o economie de piață, orice întreprindere care dorește să rămână competitivă trebuie să-și amelioreze continuu calitatea produselor, să se asigure de rentabilitatea și fluxul de lichidități generat de fiecare produs sau sector de activitate în parte.

MATERIAL ȘI METODĂ

Studiul a fost făcut la SC Vinifruct SA Iasi. Analiza elementelor de activ și pasiv la SC Vinifruct SA Iasi se bazează pe folosirea datelor extrase din bilanțurile contabile și pe calculul ratelor de structură ale bilanțului Analiza statică, pe baza bilanțului contabil constituie o componentă tradițională a analizei financiare. Ea furnizează răspunsuri cu privire la structura patrimoniului și evoluția sa în timp

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Potrivit Standardelor Internaționale de Contabilitate (IAS 1), bilanțul trebuie să ofere informații despre poziția financiară a întreprinderii „cu ajutorul resurselor economice controlate (activele) structurii financiare (datorii și capitaluri proprii, precum și cu ajutorul unor indicatori economico-financiar, precum lichiditate – solvabilitate”.

În perioada analizată, activul patrimonial a înregistrat o creștere puternică, de aproape 200% în anul 2006 față de 2005, acest lucru datorându-se implicării societății în achiziționarea de imobilizări corporale, valoarea acestora crescând cu peste 200%, în găsirea clienților solvabili (disponibilitățile bănești sporind în anul 2006 față de anul 2005 cu peste 300%).

În ceea ce privește structura activului patrimonial, analiza efectuată a evidențiat ponderea activelor imobilizate în totalul activului de 63,48 % în 2004, 59,06 % în 2005, și de 67,41% în 2006.

O astfel de proporție a activelor fixe în structura patrimonială poate fi apreciată ca necorespunzătoare dacă se are în vedere ponderea mică ce revine activelor circulante.

Creanțele dețin o pondere scăzută datorită preocupărilor întreprinderii în realizarea de lichidități în vederea realizării procesului economic.

Ponderea disponibilităților bănești a evoluat în funcție de dinamica ponderii stocurilor și a creanțelor, cunoscând creșteri la nivelul anului 2005.

Ponderea mare a imobilizărilor corporale a făcut ca întreprinderea să opereze mai greu o conversie a activelor în disponibilități (s-a ținut cont de reevaluarea efectuată în perioada respectivă).

În ceea ce privește analiza elementelor de pasiv s-a observat creșterea capitalul propriu în 2005 față de 2004 cu 66%, iar în 2006 cu aproape 150% față de 2004.

Datoriile totale au avut un trend ascendent, acestea crescând cu 319,36 % în 2006 față de 2004, pe seama valorilor mari înregistrate la utilități și alți furnizori.

La nivelul anului 2006 profitul obținut a fost de peste 300% mai mare față de profitul înregistrat de unitate în 2004, și a fost repartizat în totalitate

În ceea ce privește structura pasivului se poate observa că datoriile totale dețin o pondere de peste 40 % în anul 2006, iar capitalul propriu aproape 60%.

Ponderea principală în capitalul propriu este deținută de alte fonduri(67,98 %) iar capitalul social reprezintă 31,03 %

Rezultatul analizei pe verticală a bilanțurilor contabile, concretizat în ratele de structură pot pune în evidență caracteristicile financiare ale întreprinderii luate în studiu, cum ar fi: capacitatea activelor de a se transforma în lichidități, autonomia și interdependența financiară, calitatea echilibrului pe termen scurt

Întreprinderea analizată aparține sferei productive, respectiv unui sector care necesită o dotare tehnică semnificativă, fapt reflectat în ponderea mare a activelor imobilizate în total activ, în toți cei trei ani luați în calcul.

În diagnosticul economico financiar al întreprinderii, utilizarea metodei ratelor prezintă o importanță deosebită deoarece, cu ajutorul acestora se exprimă sintetic stările activității economico financiare care permit evaluarea performanțelor actuale și proiectarea celor viitoare.

Analiza pe baza ratelor constituie în general un instrument larg utilizat în analiza diagnostic și reprezintă unul din instrumentele esențiale ale analistului financiar.

Ratele determinate pe baza bilanțului se referă la ratele de structură, ratele de gestiune, ratele de randament și rentabilitate.

Rata imobilizărilor corporale este foarte apropiată de cea a activelor imobilizate, ceea ce demonstrează preponderența acestui element în totalul imobilizărilor.

Valoarea extrem de redusă a ratelor imobilizărilor financiare și necorporale semnifică o activitate de investiții financiare deosebit de restrânsă și de asemenea o pondere mică a activelor intangibile în total activ.

Activele circulante dețin o pondere de 36,5% în anul 2002, pondere ce crește în 2003 până la 39,5 %.

Această majorare a ratei activelor circulante s-a realizat preponderent pe seama sporirii volumului de activități, acordarea unor termene de plată mai drastice pentru clienți.

Din punct de vedere al ratelor de structură ale pasivului, întreprinderea analizată prezintă o stabilitate financiară ridicată.

De asemenea, firma dispune de autonomie financiară, ponderea capitalului propriu în capitalul permanent fiind de peste 70% în 2004, în anul următor scăzând la 59%, apropiindu-se de limita admisă de 50%, din capitalul permanent.

Rata datoriilor totale a crescut simțitor, pe seama obligațiilor pe termen scurt.

CONCLUZII

Proporția activelor fixe în structura patrimonială poate fi apreciată ca necorespunzătoare dacă se are în vedere ponderea mică ce revine activelor circulante.

Creanțele dețin o pondere scăzută datorită preocupărilor întreprinderii în realizarea de lichidități în vederea realizării procesului economic.

Ponderea mare a imobilizărilor corporale a făcut ca întreprinderea să opereze mai greu o conversie a activelor în disponibilități.

Din punct de vedere al ratelor de structură ale pasivului, întreprinderea analizată prezintă o stabilitate financiară ridicată. De asemenea, firma dispune de autonomie financiară

În concluzie putem aprecia faptul că firma dispune de stabilitate și autonomie financiară.

BIBLIOGRAFIE

1. Ghic Gratiela, 2006 - Analiza economica financiara, Editura Universitară.
2. Robu V., 2000 - Analiza economico financiară, Editura Omnia Uni Brașov.
3. XXXX, 2005 - Noile reglementări contabile conforme cu Directivele Europene.